

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Servori nefrancoze nu se primesc. Manuscrise nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena R. Mosse, Haasenstein & Welter (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppel, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Danbe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifar și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta“ este în fă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atâtu abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 136.

Brașov, Vineri, 19 Iunie (1 Iulie)

1892.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1892 st. v.

se deschide nou abonament

la care invităm

pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl. pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8 franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

România și noi.

Doi articuli.

Brașov, 18 Iunie v.

Ca să putem aprea adevărata însemnată a manifestărilor de aji ale fraților noștri din România liberă în contra persecuțiilor, la cari suntem espusi noi, Românii din statul ungar, trebuie să aruncăm mai întâi o privire asupra fasilor prin cari a trecut cestiunea română dincă și dincolo de Carpați în ultimii de ce ani.

Răsboiul, ce-lu declarase regimul Tiszaist naționalităților nemaghiare din Transilvania, era tocmai în toilul său, când, la 1882, critica situațiune dinafară dădu

multă de gândit diplomației germane și austro-ungare.

Principele Bismarck voia să-și întărească alianța cu Austro-Ungaria și-și aruncase privirile și asupra României și a Serbiei.

Cu deosebire România, pe altă căreia tron se află un Hohenzollern, și care dăduse în răsboiul ruso-romano-turcescu probe atât de invederate, că este un factor însemnat și puternic între statele balcanice, era obiectul solicitădinei cancelarului german cu scopul de a-o înrola între susțitorii „alianței de pace“ a puterilor centrale.

Politicii unguři din Pesta, cei mai adicți trabanți ai politicei bismarkiane, mirosiseră încă de pe la anul 1882 planul cancelarului, de a trage România în sfera puterii alianței germano-austriace. De aceea dădură, prin biroul de corespondențe oficiosu, foilor ungurescu avisul de-a pleda pentru o strinsă alianță a Austro-Ungariei cu România.

Motivul principal, ce-lu aduceau înainte foile maghiare pentru necesitatea unei alianțe cu România, era temerea de un răsboi apropiat cu Rusia.

Ungurii însă, pe când cereau dela guvernul lor să caute a se înțelege cu România, câștigându-o ca aliat, nu uitau de Românii supuși dominațiunei lor, ci pretindeau toto-dată dela frații noștri din România liberă să dea garanții despre lealitatea lor față cu statul ungar, renunțându de a se mai interesa de sörtea Românilor din Transilvania și Ungaria.

Mergeau toile maghiare așa de departe în obrăznicia lor, încât cereau dela cercurile politice conducătoare din România să ne dea nouă Românilor transilvăneni sfatul, de-a ne împăca cu stăpânirea ungurescu, supuinu-ne di ctatului ei.

Asupra acestor absurde pretențiuni se încinsese la 1881—82 o viuă polemică între pressa maghiară și diaristica română de dincolo de Carpați.

Foile din România au răspuns la sfatul insolent ce li-lu da pressa maghiară, c'unu sfat binevoitor din parte-le. Guvernul ungar, diceau ele, să împăce mai întâi cu dreptate pe Românii din regatul S-lui Stefan, decât voesce să dobândescă amiciția României; să nu pretindă lucruri absurde și imposibile dela cetățeni statului român, căci aceștia, chiar să voiescă, n'ar pute împiedea pe Românii din Transilvania și Ungaria să nu aibă și ei dorințe și postulate, necum să le pötă impune să-și năbușescă sentimentele naționale.

Pe când discutau astfel diarele, diplomația împărățiilor aliate lucra din răsputeri spre a-și realisa planul de a trage și regatul român în sfera puterii lor.

Se începură negocierile cu România, cari culminară în conferențele, ce le avu ministru președinte român Brătianu cu principele Bismarck la Gastein și cu contele Kálnoky și ministrul președinte Tisza la Viena.

Ca rezultat al acestor conferențe oficioși din Viena și Pesta anunțau cu bucurie apropierea României de Austro-Ungaria.

Organele guvernului ungurescu prezentau însă această apropiere, ca făcută în sensul dorințelor lor. Ele făceau să se credă, că guvernul român ar fi dat în adevăr d-lor Kálnoky și Tisza ore-cari garanții despre „lealitatea“ sa față cu cestiunea română din Transilvania și Ungaria, ba că cu privire la agitațiunile române de dincă ar fi făcutu chiar „promisiuni obligătoare“.

Dimpotrivă partizanii politice de apropierea cătră puterile centrale, din România, pretindeau, că pe lângă punerea ad acta a cestiu-

nei Dunării, înțelegerea stabilită va aduce cu sine și „acea îmbunătățire a relațiilor dintre Românii Transilvăneni și Maghiari, pe care Românii din România liberă sunt în dreptu de a-o aștepta dela unu statu vecin și amic.“

Turbarea șovinismului maghiar.

Brașov, 17 (29) Iunie 1892.

Șovinismul maghiar s'a delanțuit în totă turbarea lui asupra Românilor. După Turda, Șimleul-Silvaniei și alte părți ale țării, elu se manifestă puternic și amenințator la Arad. Foile ungurescu „Arad és Vidéke“ și „Alföld“ prepară, în modu sistematic și cu o orbă cutezare, spiritele maselor maghiare din acele părți, pentru un atac vehement în contra Românilor de-acolo. Cele mai murdare și mai insultătoare epitete le scot numitele foi din dicționarul ungurescu, ca să le arunce în fața Românilor dela Arad; să-i injure surugiesce și să-i batjocurescă într'unu modu infect și infam.

Doră nici-odată, ca acum, numitele foi ajiță la ură și răsburare contra Românilor numindu-i „trădători josnici“, „șarlatani“ și „berbanți perfidi“. Injură și condamnă guvernul ungurescu, pentru-că „a suferit ca pământul sfântu alu orașului martiril-ru, să fiă cuibul principalu alu agitatorilor valah“, apoi ne spun, că o mulțime de advocați unguři s'au declarat, că vor rupe ori-ce legături sociale cu advocații români din Arad, er corpul judecătorescu nu va mai primi să tindă pertractări de procesu cu „trădători“. Chiar și tinerimea maghiară și-aridicatu truntea și dice „Arad és Vidéke“ că: „are de gându să inițieze o mare mișcare contra trădătorilor“.

Turbații șovinisti mergu așa de departe, încâtu provocă pe lo-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(8)

Principesa dormitândă.

Narațiune de I. I. Iasinsky (Maxim Bjelinskij)

X.

Partea primă a seratei magice se terminase fericit. Sala era plină, așa încât mulți trebuiră să stea în picioare. Când Dr. Tirioni vedea înaintea sa numai câteva persoane, era sficios și cam tăcut; într'o societate mare — nici-odată. Și acum privea elu publicul ca un om, care se simte pus cu mult mai pe sus, decât mulțimea. Elu scia, că grosul publicului aplaudă și prostia celui mai cumințe om și din nimica si-lece la însuflețire; publicul nu critică. Înarmat cu bastonul fărmeător, sta elu pe estradă, zimbea, și ca tactu pentru musică falfăia batista și o lungea, ca pe o gumă, spărgea ouă asupra unui cilindru și scotea din acesta imediatu un buchet de flori, o duzină de bomboniere și un canar, care sbură și se amețit de un geam.

Elu arunca în aeru mânuși, globuri mici de sticlă și de metal, inele, tabachere, pe cari le luase din publicu striga „passez“ — unica vorbă franțuzescă, pe care o cunoscea, — și obiectele dispăreau. Apoi se cobori de pe estradă și între rîsete generale scose unu briceag din urechia unui elevu gimnasialu, unu inel din grumazii soției ajutorului de polițiă, glonțe din degetele rectorului școlar — ba elu cuteză să se apropie chiar de șeful poliției și scose o rublă de argintu din tresele de pe umerii săi. Publicul, pe deplin încântatu, aplauda sgomotos.

Acele lucruri de măestria său „numeri“ — după cum se esprima Dr. Tirioni, — cari nu se puteau arăta fără conlucrarea unei a doua persoane, erau destinate pentru partea a doua din program. Când cortina cădu și estrada zăcea în întunec, alerga magul neliniștit încăce și încolo pe bină. În casul cel mai favorabil trebuia prescurtat programul părții a doua. Dér la cererea publicului, se abăt delu gân-

dul său; elu apăr, salută, făcendu unu complimentu cu zimbetul pe buze și alergă érăși pe bină, unde instrua repede pe Pașka, unde și când să tragă de o sfără, să apese pe o penă, să întorcă unu obiectu etc.

— „Înțelegi D-ta? — Când dice: unu, doi... trei! Passez.... atunci imediatu trebuie să faci așa cu sfăra...“

Dér Pașka nu-lu înțelegea. Ea era îmbrăcată în tricou și cu unu corsetu de mătase, care era impodobit cu plăci de tinichea galbenă. Fața și-o spoise peste măsură cu albu și-și înegrise sprâncenele; ochii ei priveau stupidi pe magul.

— „Înțelege odată, D-ta ai numai să tragi de sfără acesta! — Așa!... Ei, trage!“

Pașka maimuțări mișcarea desperată a magului și acesta își eși cu totul din fire:

— „Pare că ești unu butuc!“ esclama elu. Pașka se simți ofensată și făcea gură.

— „Cară-te de aici! Ce felu de o-

brăznicii sunt aceste! N'am poftă să mă dau cu D-ta în vorbă! Judecătorul de pace îmi sărută mâinile, D-ta însă ești unu nebun cu unu nasu atât de mare!“

Magul își stăpâni supărarea, căci „principesa dormitândă“ depindea acum numai dela caprițiu Pașkei, și dragostindu-o îi apucă mâna.

— „O, te rog!“

În momentu acesta se deschise ușa și Marilka intră. Magul își întorse fața sa încordată spre ea și privirile lor se întâlniră.

— „Cine este fata acesta?“ întrebă Marilka. „Indată să desbrace costumul meu și să plece...“

— „Șșș!“ o îmblânzi magul.

— „Nu te arăta mare aici!“ răspunse Pașka cu mojiică.

— „Șșș!“

Cei ce se certau auđiră o larmă mare în sală: publicul bătea din picioare, scutura scaunele și făcea sgomotu cu bastoane și striga: „Să se începă!“

— „Și Jeinjka? L'ai lăsatu singuru?“ întrebă magul.

niștească Europa. Nu vom decât a asigura pacea Balcanică, dezvoltându în mod pacific instituțiile noastre.

„Correspondența Politică“ află din Petersburg, că 24 ofițeri ai statului-major al districtului militar Kiew au primit ordinul de a merge în Basarabia și în Podolia, spre a face studii în vederea construirii eventuale de fortificații.

SCIRILE ȚILEI.

— 18 (30) Iunie.

Meetingu de protestare în Ploesci. Duminecă 21 Iunie se va ține la Ploesci un meetingu de protestare, contra barbarilor unguresci.

— x —

Vindecarea epilepsiei. Cercourile medicale din Viena se ocupă mult, de câțva timp, cu descoperirea ce s'a făcut asupra unui nou tratament al epilepsiei. Un băiat de 15 ani, atins de epilepsie din copilărie și supus zilnic la două, sau trei atacuri, fu supus la spitalul general din Viena unui tratament special din partea profesorului Moeltig. Acesta adormi pacientul, îi deschise craniul și după ce a distrus orecari particule din substanța cenușie a creierului, îl închise. Din acest moment băiatul e bine și numai are atacuri de epilepsie. Rămâne a se ști, dacă această schimbare va persista și dacă vindecarea e definitivă.

— x —

Regele și Regina Italiei s'au întors în 26 Iunie, la Monza, după ce au trecut prin Frankfurt, și Hamburg. La Frankfurt regele a trecut în revistă regimentul al 13-lea al cărui șef este el; apoi s'a pus în capul trupei pe care a condus-o la casarmă, unde a dejunat cu ofițeri. În Hamburg, regele și regina au fost primiți la gară de împărătesa Frederică, principesa și prințul moștenitor ai Greciei, principesa Margareta și logodnicul ei. După prânz, la 4 ore și un sfert, Regele și Regina au plecat la Băle, unde au sosit la 9 ore și 35; au luat apoi îndată drumul S-tului Gothard spre Monza.

— —

Petrecere. Inteligența română din Mureș-Ludoș și juru iuvită la petrecerea de văr, ce se va aranja Duminecă în 11 Iulie n. c., cu ocazia adunării despărțământului XXV al Asociației transilvane, în pavilionul din grădina d-lui S. Császár. Venitul e destinat pentru înființarea bisericii române de acolo și în folosul Asociației Transilvane. Prețul intrării: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. Inceputul la 5 ore p. m. Pentru comitet: N. Solomon, președinte; V. Suci, v.-președinte; R. S.

și D-Vostre, doamnelor și domnilor, veți fi martori uimiți ai celui mai minunat fenomen în templul misterios al științei.

Marilka era îmbrăcată acum cu o rochie lungă albă. Fața ei era încă lipită de sânge, ea sta nemișcată și semăna mai mult cu o fantomă, decât cu „o damă tină în putere și plină de sănătate“.

Publicul vedea cum magul îi dădea să mirose o sticlă (sticlă de altminte era goală), o ridică de talie și cum Marilka se întinse în mod convulsiv. El se retrase și ea plutea horisontal în aer. El oscilă bastonul farmecător, în dosul culiselor șuera și o lumină albastră tremurătoare încunjura pe „principesa dormitândă“ Publicul tăcea; damelor li era frică, deși sciau, că totul este numai o măști; prea palidă, ca morțea, prea în colorea ghipsului era fața somnambulei! Nici o genă nu se mișca, tâmpită și rece era privirea ochilor ei înholbați; dela picioare atârna rochia până la podin în forma unui lințoliu mor-

Orbeau, secretarul I; Corn. Catona, secretarul II; I. Boeriu, casar; V. Moga, controlor; Membri în comitet: Em. Cormoș, Dr. St. Banfi, Laur. Gerasim, Dion. Simon, Al. Todor, V. Maior, V. Codarcea, V. Boeriu, G. Simu, N. Laurențiu, A. Stoica, Laurean Voda.

Suprasolvirile se vor publica în ziarele românești. Provederea cu victuale este concredută unui hotelier.

— x —

Jidovi emigrați. În săptămâna trecută au emigrat din Iași la America peste 30 familii jidovesi, și constătoare cam din 250 persoane. În curând vor emigra alte 20 familii spre pământul „făgăduinții“, promis de nouă „Jehova“, baronul Hirsch. —

— x —

Un legat de opt milioane. „Standard“ vestesce, că clasele muncitoare din Manchester și Liverpool au beneficiat de un legat de 8.750.000 de lei, dăruit de reșosatul David Lewis, șeful unei case mari stabilită în aceste două orașe.

— x —

Colera. Cu data de 15 Iunie st. n. se telegrafiază din Petersburg: Ministrul comunicațiilor însoțit de d. Fadoieff, director al canalurilor, și de d. Wendrich, inspectorul drumurilor de feră, a plecat spre nord spre a lua măsuri contra colerei. Nisce telegrame private din sorginte autorizată anunță că colera a izbucnit la Baku, unde s'au constatat 23 cazuri. Alte sciri, der cari nu sunt confirmate în mod oficial, semnalază câte-va cazuri de bolă la Tiflis. Er cu data de 26 Iunie se telegrafiază din Petersburg telegrama următoare: „Oficialul“ anunță, că s'au luat măsuri energice contra colerei în ținuturile din Astrahan, Saratov, Crimeea, Ural și Caucaș și în porturile Mării Negre. Colera nu s'a manifestat până acum cu un caracter epidemic de cât la Baku, unde dela 6—12 Iunie au fost 164 cazuri și 70 decese; au fost 12 cazuri de vindecare. Printre indigenii și trupele teritoriilor transcaspiene, în Turkestan și la Samarkand, nu sunt de cât câte-va cazuri izolate.

— x —

Furnisări. Direcțiunile de tracțiune a căilor ferate de stat ungare au necesitate de berne de stejar. Condițiunile de oferte se pot vedea în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov. Terminul de ofertă este: 15 Sep. 26 Iulie n. c.

„Tinerimea României libere.“

Presă maghiară e necăjită foc pe tinerii universitari din Bucuresci, din cauză că fără permisiunea kossuthistilor dela Pesta, ei au „cutezat“ să aranjeze marea manifestație de protestare din Du-

minea trecută. Ceea ce credem noi, că supără mai mult pe compatrioții noștri dela presa maghiară, este ordinea exemplară, demnitatea și insufletirea cu care frații noștri de dincolo au manifestat în favorul cauzei noastre. În supărarea acestei presă unghurească ceoă tot posibilul, să micșoreze însemnătatea manifestației din Bucuresci, scriind despre ea și despre tinerimea universitară într'un ton, care nu-lu putem califica decât de pătimăș și obraznic.

Astfel „Egyetértés“ dela 28 Iunie într'un articol de fond intitulat: „Tinerimea României libere“, după ce arată, că tinerimea universitară din Bucuresci a pus la cale o mare manifestație, și că a trimis o telegramă regelui Carol, scrie următoarele:

„...Tinerimea Românilor liberi, după cum apare din apelul telegrafic adresat regelui și din proclamația adresată poporului României libere, într'o privință scie să folosescă cu desăvârșire libertatea. Ea miute așa de grozav, încâtă decât la universitatea din Bucuresci s'ar face esamene și din minciună, atunci fără de nici o frică i-s'ar putea dispensația dela rigorosul acestui studiu.... (De sigur, că împințenatul autor al acestei stirpături diaristice, s'a gândit la sine, când a scris despre alții. — Red. Gaz.) Pe lângă această libertate măreț de-a minți, copilandrii juriști din Bucuresci dau dovadă, în măsură așa de mare, despre nematuritatea și nesciința lor, încât de loc nu putem lua în serios tămbălul lor și suntem convinși (??), că nu va duce în răstăcere, fiă măcar pe un moment, nici pe regele „României libere“, nici pe straturile „Românilor liberi“ serios cugetători. Într'adevăr, nemirăm, că în Bucuresci se află diare, cari tipăresc astfel de lucruri nechibzuite, cari discreditează (??) numai serioșitatea pressei române...“

„Ne plae, când spiritul tinerimei nu suferă în cătușile utilitarismului și când dispoziția ei este aprinsă, inboldită fiind de idei mai înalte. Der pretindem, că în sborul liber al gândirei tinerimei, se nu se exprime deplina nematuritate, ci tinerimea se se înalte pe acel pedestal al dreptății, de unde n'o pot da jos preocupările zilnice și interesele josnice...“

„Dacă din proclamația tinerimei bucurescene n'am vedea decât, că ea privește prin ochii falși raporturile din Ungaria, că nu ne cunoșce legile, instituțiile și situația fraților săi din Ungaria: atunci am considera ca o datorință de a-o lumina, sau cel puțin să cercăm a-o lumina. Der când vedem în totă mișcarea izbucnirile seltatice ale unei preocupări orbe și lipsa totală a unei critice serioșe în fiă-care rând al proclamației, se nu se supere tinerimea Românilor liberi, nici poporul României libere, decât compătimită stupiditățile acestea.“

„Se pte ore să tractezi serios cu aceia, cari susțin, că pacea Europei este amenințată de „acea procedură seltatică și nedemă, sub care gemă frații noștri din Ungaria, pe cari sörtea îi ține în lanțuri“?... Nu, tinerime a României libere! Cu astfel de vorbării, prin ast-

feliu de ton nu ne veți convinge despre maturitatea și curățenia tendințelor vöstre. Fiă sigură tinerimea României libere. că o astfel de vorbărie, un astfel de ton va fi derisiv chiar și de frații din Ungaria, deși propria lor sörte îi interesează cel puțin ca pe tinerimea din Bucuresci... Förte rău serviciu fac Românilor din Ungaria toți aceia, cari pe tărâmul agitațiilor, caută calea descărcărilor, căci înăsprirea concepțelor contrare nu pot decât să îngreuneze o pacnică înțelegere.... Tinerimea României libere... se nu se amestece în afaceri internaționale.“

Literatură.

A apărut:

Nopti de iernă, romane pentru popor, de Georgiu Simu. Volumul I. Editura și tiparitul tipografiei „Aurora“ A. Todoran în Gherla (Szamosujvár). Format 8° de 250 pag. — Opul e dedicat dascălilor români și conține 6 romane scrise în spirit moral și instructiv. Stilul e popular, sugetul e luat din viața poporului român dela noi, — toate aceste împrejurări vor contribui, ca opul d lui Sima să fiă cetit cu plăcere din partea poporului nostru din Ardel, care va găsi în el o lectură nu numai de distragere, ci și folositoare.

Confederația Balcanică, revista poporului din peninsula balcanică. — Acesta este titlul unei noue reviste, ce a început să iasă în Bucuresci odată pe lună sub direcțiunea unui comitet. Această revistă conține politică, istorie, filosofie, literatură românească și străină, științe și arte. Nr. 1 al acestei reviste cuprinde: Confederația balcanică; Peste o sută de ani; Națiunile; Cestiunea femeii, concentrată în clasa țisă de mijloc; Ce este o națiune? Țăranul român și biserică; Baza geografică și etnografică a cestiunii orientale; Nichita, principele Muntenegrului (cu ilustrațiune); La furcării; Intențiunile politice germane în Orient; Revista politică; Arte. Materialul acestei reviste este cu îngrijire ales și bine tratat. Scopul ei este de a familiariza pe cetitori cu ideia unei confederații a poporilor balcanice. Un număr costă 20 bani. Redacțiunea și administrațiunea în Bucuresci (Strada Spătarului 29).

DIVERSE

O poveste turcescă. Un om fusese vădit pe când eșea din Seraiu. Crimă grozavă și pe care legea o pedepsește cu băgarea vinovatei într'un sac de pânză grosă, împreună cu un bolovan, o pisică și o viperă și apoi prin aruncarea acestui pachet viu în adâncimile Bosforului. Se făou o cercetare. Comisarii polițienesci și cadii instructoriei, însăronați să facă cercetare, ajunseră la concluziunea că complicea criminalului vizitator nocturn era sultana Mumgurului, nume apröpe peste puțină de tradus și care însemnă ceva cam: „trandafir“, care se pare că nu are spină. Sultanalul porunci să fiă pedepsit după obicei, în chipul cel mai aspru. Der éta că în minutul când era să i-se eșecute ordinul, necunoscutul veni să declare el însuși, că Mumgurul nu era vinovat. Apoi ea se nu fiă nevoit să spună numele adevăratei vinovate, își infipse un pumnal în piept, față cu amabila societate. Cadii instructori începură altă anchetă și de astădată constatară până la evidentă, că în adevăr sultana nu fusese niciodată necredincioasă. — „Ce e de făcut, Sublime Stăpâne“, întrebară ei. — „Aruncați-o și așa în Bosfor“, răspuse Sultanalul, „și nu pentru necredința pe care n'a comis-o, der cel puțin pentru aceea pe care negreșit o va săvârși de acum înainte, căci decât a fost odată bănuț, are să se răbune.“

Culmea miopiei. „Inchipuesce-ți, d-le, doctorul M. a trecut pe lângă mine fără a mă saluta. — „Dömnă, această n'a făcut-o cu intențiune. El are o vedere atât de scurtă, încât la născerea sa abia a vădit lumina țilei!“

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maieru.

tuar. Magul sta la o parte, se delecta la efectul produs și aștepta izbucnirea unei furtuni de aplause.

Focul bengalic era apröpe să se stingă.

Atunci începă tăcerea înăbușită a publicului se înspăimante pe mag și zimbetul peri de pe buze sale. Cortina cădu și Pavel Klimencic alergă la soția sa.

— „Marilka!“

Ea nu răspuse. El o puse pe picioare, Marilka însă sta nemișcată. Magul auți larma publicului, ce se depărta. Desperat privi el pe femeia sa și o strinse de mână.

— „Marilka, ce-ți este?... Marilko!!... He, cine e aici? Rosalia Valentinovna! Un medic!“

Rosalia Valentinovna însă în momentul acesta era aprofundată cu totul în numărarea banilor. Când i se spuse, că el a întreat de ea, se spăriă, făcu un semn negativ și continuă să numere tare:

„Sese-deci și sese... opt-deci și unu și cu trei fac opt-deci și patru... nou-deci.“

— „Medicul!“ strigă magul.

Medicul sosi, se plecă spre Marilka și și puse capul pe peptul ei.

„Liniștesce-te, e numai un leșin“, duse el.

Când stropiră fața Marilkei cu apă, ea răsufă adönc. Cele dintău vorbe oe le rost, când vădu pe soțul ei fură:

— „Jenka e mort!“

Magul tresări.

— „Tu te-ai dus și el a murit!“ întregi ea vorba.

Magul începă să plângă. Marilka ședea pe un taburet și tăcea. Ea simțea o slăbiciune infriocată în mână și în picioare, o presiune colosală în cap... Nici o lacrimă nu se ivi în ochii ei.

Sala era goală și prin găurile perdelei de stambă, cădu pe stradă o rață tristă de lumină dintr'o luminare din candelastrul de bronz.

(Va urma.)

Cursul pieței Brașov

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Bancnote românești', 'Argintă românească', etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Paris. fonc.', 'Imperial', 'Albina', etc.

Cursul la bursa din Viena

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Renta de aură 4%', 'Renta de hârtie 5%', etc.

Despăgubirea pentru dijma de vin

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'ungurească', 'împrumutul cu premiul unghuresc', etc.

SCHLICK Turnătoria de feră și fabrica de mașini

FABRICA ȘI BIROUL CENTRAL: VI., Külső väci-út. BIROUL ÎN ORAȘU ȘI DEPOSITULU: VI., Podmaniczky-utca 14.

Garnituri de treieratã cu aburã și cu vârtejã (Göpel), mai departe

Pluguri cu 2 și 3 feare patent. SCHLICK

distinse cu mai multe premii din cele mai mari

Pluguri Rayol patent.

Pluguri cu unã ferã sistemul Rayol, originale Schlick și sistemul Vidats.

Unelte pentru lucrarea pãmântului, grape și spãrgãtori de bulgãri.

Mașini de semãnatã în rânduri „HALADAS”, patentate Schlick.

și tãte mașinele agricole.

Mori pentru curățitul cerealelor, mașini pentru prepararea nutrețului, mori pentru uritã.

Mașini originale americane pentru legatã snopii și mașini pentru cositulã bucatelor, mașini de cositã erba, drumuri de ferã transportabile pentru câmpu etc.

Prețurile cele mai eține. — Condițiuni favorabile pentru platã.

800,18.— Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

Avisul d-lorã abonați!

Rugãm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiascã a scrie pe cuponulã mandatului postalã și numerulã de pe fãșia sub care au primitã diarulã nostru pãnã acuma.

Domnii, ce se abonezã din nou, se binevoiascã a scrie adresaãmuritulã și se arate și posta ultimã.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de statã r. u. valabilã din 1 Mai 1892.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii grãse însemnãzã orele de noapte.